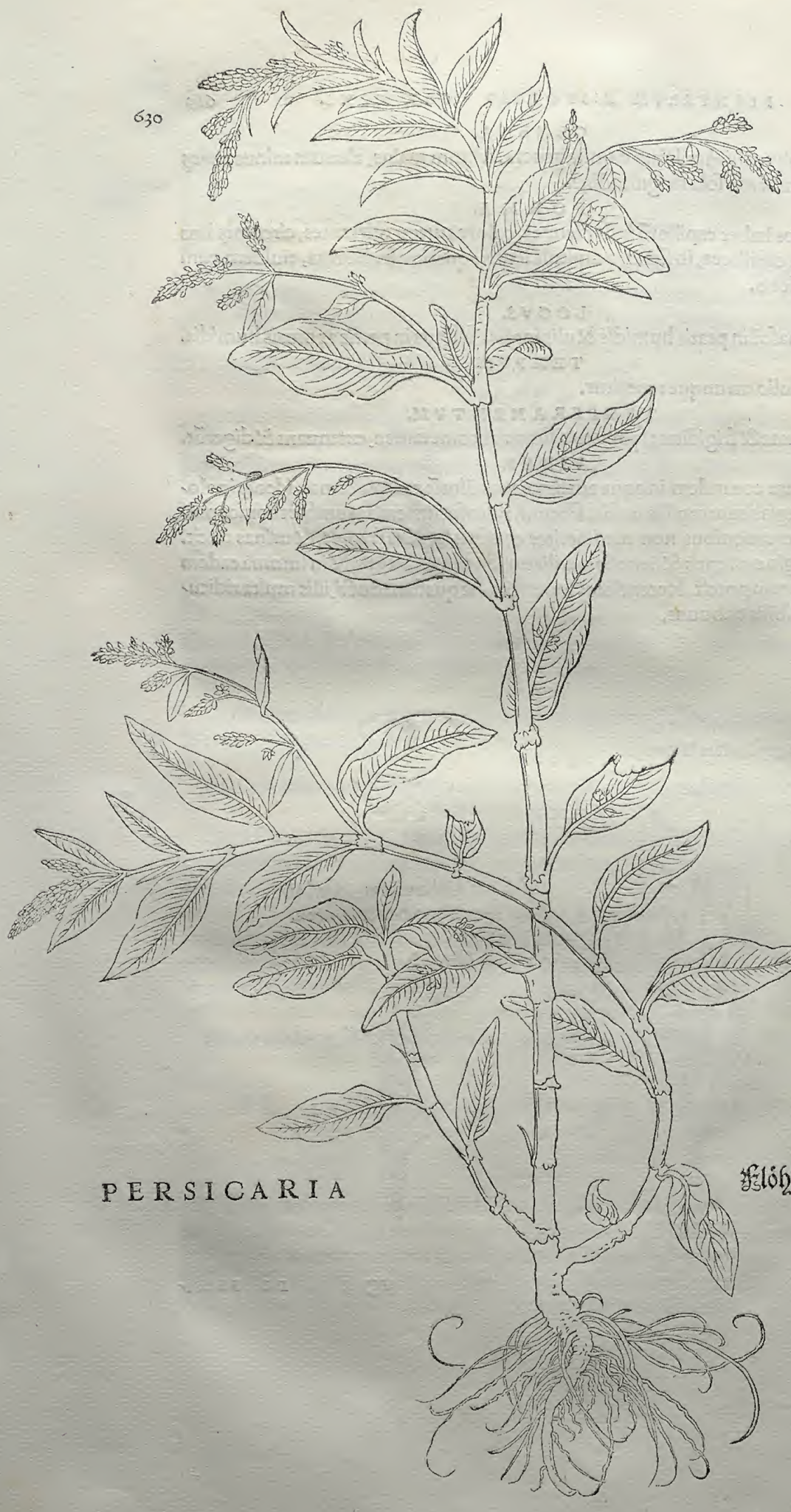

PERSICARIA Flöhkraut.

DE PERSICARIA.

A

NOMINA.

NON clàm me eſt quàm uariè à multis caria uocata ueterib. ſit. Sed mea quid coniecturis uſi non ſatis firmis, decepti nuè, nec mihi conſtare num à ueteribu re queam quo illam appellauerint nomine. Vulg die, quod folia Perſicæ habeat, Perſicariã nomina

FORMA.

Folia Perſicæ arboris habet, fuſca in medio ma culato, rubente, longo: flore ſpicaceo, primùm c minuto, radice lutea, numeroſa.

LOCVS.

In humidis & paluſtribus locis frequentius pr

TEMPVS.

Iulio & Auguſto menſibus floribus ornatur.

TEMPERAMEN

Frigidam & admodum ſiccam eſſe guſtus abu ſtata adſtringit.

VIRES.

Vulnerariam herbam eſſe temperamentũ eius medici in uulneribus, & maximè fiſtulis curand dyſenteria, alijſq; malis quæ refrigerationẽ & adſt

DE PERFOLIATA.

B

NOMINA.

AN hæc herba ueteribus cognita fuerit non poſſum. Ego planè Cotyledonen in diuerſam me traheret ſententiam, q Hodie tamen, quòd caulis eius ſingul foliata ab omnibus appellatur. Germanicè Dur

FORMA.

Caulis illi rotundus, rubeſcens, folia ſingula pe diſſimilia ſunt, tenuia admodum & glabra. In ſu ijs flores lutei, & ſemina formam ferè Tithymalli præ ſe ferentia. Radix candida, fibris capillata.

LOCVS.

Naſcitur in hortis ſata, & interdum ſua ſponte

TEMPVS.

Floret Iulio menſe, & ſubinde ſemina produci

TEMPERAMENT

Amara modicè eſt & adſtringit, ut hinc colligi

VIRES.

Vulneribus & ulceribus tam externis quàm in ba: hæc enim glutinat. Valet autem potiſsimum Auxiliatur etiam exulcerationibus & prominenti chirurgos uſus.